

Δελτίο Τύπου

Την Πέμπτη, 30 Μαΐου 2019 και ώρα 20:00, εγκαινιάζεται η έκθεση της **Λίας Σταμοπούλου**, με τίτλο: “Βιτρίνα”, στην **Παρόδιο Στοά** επί των οδών Αιόλου – Κολοκοτρώνη – Βασιλικής, Μοναστηράκι.

Η έκθεση αυτή είναι ένα ενδεικτικό απάνθισμα μιας δημιουργικής πορείας δεκαετιών, με έργα σύμφωνα με το ύφος του αφηρημένου εξπρεσιονισμού. Περιλαμβάνονται σχέδια, πορτραίτα ή φιγούρες και συνθέσεις που έχουν γίνει με κάρβουνο, γραφίτη παστέλ και μελάνια.

Διάρκεια: Μάιος – Ιούνιος 2019

Ωρες: Δευτέρα έως Παρασκευή 9:00-23:00

Για την έκθεση:

Μια, εν δυνάμει, ρετροσπεκτίβα

Οι, εν ζωή, αναδρομικές εκθέσεις των καλλιτεχνών είναι μια μεγάλη και σπουδαία συγκυρία, τόσο για τους ίδιους τους δημιουργούς, όσο και για το ευρύτερο κοινό, το λεγόμενο ‘φιλοθεάμον’.

*Στην περίπτωση μας, η Λία Σταμοπούλου, μια ανήσυχη και πολυτάλαντη ζωγράφος, με ένα τεράστιο σε όγκο και ποιότητα **πολυσχιδές** έργο, αποπειράται να αναμετρηθεί με την καλλιτεχνική της διαδρομή –μια επίπονη... σύγκριση, όπως φαντάζομαι ότι θα υποπτεύεσθε– ενώ παράλληλα ένας μεγαλύτερος αριθμός ανθρώπων θα έχει την δυνατότητα να αποτιμήσει, αναλόγως και ευλόγως, μια αξία δουλειάς, που στην ολότητά της παραμένει άγνωστη και, εν μέρει, υποτιμημένη.*

*Η Λία ευτύχησε να μαθητεύσει σε μεγάλα και σεβαστά ονόματα της μεταπολεμικής εικαστικής σκηνής, κατοχυρώνοντας έτσι, από πολύ νωρίς, μια εκπαιδευτική **αρμοδιότητα** αλλά και μια μαθησιακή **εγκυρότητα**, που δεν συναντάμε, τόσο έντονα, στις δικές μας μέρες. Η Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών ήταν και είναι, με τον τρόπο της, ένας τελεστής της πολιτιστικής μας εποχής και όπως θα δείτε στη συνέχεια, ο βίος και η πολιτεία της Σταμοπούλου μπορεί να λειτουργήσει και να στοιχειοθετήσει **αποδεικτικά** τον ισχυρισμό αυτό.*

*Η ζωγράφος, η οποία μόνο ένα πολύ μικρό και εντελώς ενδεικτικό δείγμα της δουλειάς της μπόρεσε να εκθέσει στις προθήκες της “Παροδίου Στοάς”, έχει κινηθεί καλλιτεχνικά σύμφωνα με το στυλ του **αφηρημένου εξπρεσιονισμού**. Πρόκειται για μια εικαστική αναζήτηση, η οποία μετά το τέλος του β’*

παγκοσμίου πολέμου μπόρεσε να λειτουργήσει κάπως πιο **εκτονωτικά** και πιο **απελευθερωτικά**. Ας μην ξεχνούμε ότι μια ανάλογη κρίση της όποιας αναπαράστασης, που δυνητικά θέτει ως σκοπό η ζωγραφική, είχε περάσει ειδικά η δυτική Ευρώπη και μετά το 1918.

Όλα αυτά καταλήγουν σε μια **απομείωση** της εικονιζόμενης πληροφορίας, η οποία κινούμενη κριτικά και αμφισβητησιακά απέναντι στην προγενέστερη ζωγραφική έκφραση, απορρίπτει τον ακαδημαϊσμό ως προς το τι και το πώς απεικονίζεται. Ταυτόχρονα, επιτίθεται στους κανόνες της σύνθεσης, επιφέροντας μια γενναία ελάττωση των συμπληρωματικών τεχνικών. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα, η **εκφραστικότητα** μιας εξπρεσιονιστικά αποδοσμένης φιγούρας να εξαρτάται από τη **μαεστρία** της κινησιολογίας του χεριού της ζωγράφου, ώστε είτε μια **καμπύλη**, είτε μια **διαβάθμιση** στην πύκνωση της γραμμής ή του χρώματος, να είναι το μόνο και τελικά το έσχατο μέσο δυνατής εξωτερίκευσης των όποιων συναισθημάτων.

Αυτή η αποστερούμενη πολλαπλών εκφραστικών μέσων ή/και ιδιωμάτων καλλιτεχνική σχολή, διαμόρφωσε, όπως είναι πολύ εύλογο, ανάλογες **ψυχοδυναμικές παραμέτρους**, οι οποίες θα μπορούσαν να χαρακτηρισθούν ως: ταχείες, λιτές, ευθείες, ακαριαίες, απότομες, σύντομες, ευμετάβλητες. Πολλές από αυτές τις λέξεις θα μπορούσαν κάλλιστα να συνοδεύουν ως **επιθετικοί προσδιορισμοί** ορισμένους πίνακες, τόσο της Σταμπούλου, όσο και άλλων εξπρεσιονιστών ζωγράφων.

Όλη αυτή η προηγούμενη περιοδολόγηση κρίνεται αναγκαία διότι, στους 40 περίπου πίνακες που έχουμε στην έκθεση, βλέπετε μια καλλιτεχνική δημιουργία, που εκκινεί από τα μέσα της δεκαετίας του 1970 και καταλήγει στις μέρες μας. Επομένως, όλοι μας θα μπορέσουμε να διατρέξουμε όλο αυτό εικαστικό δρομολόγιο, το οποίο θα αποτολμούσα να το κατατάξω ως το πιο **ευαίσθητο** και άκρως **εκφραστικό δείγμα** της **νεοελληνικής αφηρημένης εξπρεσιονιστικής σχολής**.

Κωνσταντίνος Μπάσιος

Μέλος της Α.Ι.Σ.Α.